

UZASADNIENIE

Na podstawie całości materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż B. W. została skazana następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 21 stycznia 2003 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1062/02 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 czerwca 2002 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 lipca 2000 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanej karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 24 czerwca 2002 r. do 03 lipca 2002 r. uznając karę grzywny za wykonaną w całości, nadto na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazaną pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 i 6 k.k. zobowiązano skazaną do powstrzymywania się od używania środków odurzających i poddania się leczeniu odwykowemu, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi z dnia 04 października 2005 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 24 czerwca 2002 r. do 21 stycznia 2003 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga z dnia 01 czerwca 2007 r. udzielono skazanej warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 01 czerwca 2011 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga z dnia 19 marca 2010 r. odwołano skazanej warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządzono wykonanie pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3180/06 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 października 2005 r. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 05 października do 06 października 2005 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 grudnia 2012 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 25 (dwudziestu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 05 października 2005 r. do 06 października 2005 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2013 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 05 października 2005 r. do 06 października 2005 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 05 czerwca 2014 r. na podstawie art. 20 § 2 k.k.w. oraz art. 24 § 1 k.k.w. uchylono postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2013 r. w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 27/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 30 sierpnia 2007 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 30 sierpnia do 31 sierpnia 2007 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazaną pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu

Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 maja 2011 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 10 (dziesięciu) miesięcy pracy społecznie użytecznej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 maja 2012 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 48 (czterdziestu ośmiu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 13 maja 2014 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 30 sierpnia 2007 r. do 31 sierpnia 2007 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 17 lipca 2014 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 2 (dwóch) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do uiszczenia karę grzywny;

4. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1100/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 03 grudnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 03 grudnia do 04 grudnia 2009 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 07 marca 2012 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 90 (dziewięćdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 03 grudnia do 04 grudnia 2009 r.;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 1664/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 listopada 2009 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 listopada 2009 r. do 26 listopada 2009 r., przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazaną pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 13 grudnia 2012 r. zarządzono wobec skazanej wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 25 listopada 2009 r., 26 listopada 2009 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 29 stycznia 2014 r. orzeczono wobec skazanej wykonanie 44 (czterdziestu czterech) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt X K 176/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 07 maja 2009 r. do 08 maja 2009 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 12 października 2011 r. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 1 § 3 k.k.w. na poczet kary zaliczono skazanej okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 03 października 2010 r. do 07 października 2010 r.;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt V K 832/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 sierpnia 2011 r. na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 19 sierpnia 2011 r.;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 21 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 841/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 stycznia 2012 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 22 stycznia 2012 r. do 23 stycznia 2012 r.;

9. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 653/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 kwietnia 2012 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 27 kwietnia 2012 r. do 28 kwietnia 2012 r.;

10. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 951/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 kwietnia 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 24 września 2009 r. do 25 września 2009 r.;

11. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 186/11 za cztery czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 29 czerwca 2010 r. na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 29 maja 2010 r. do 30 maja 2010 r. oraz od 09 maja 2012 r. do 04 czerwca 2012 r., przy czym na podstawie art. 62 k.k. orzeczono wobec skazanej odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 k.p.k. zaliczono skazanej na poczet kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 186/11 okres tymczasowego aresztowania w dniach od 09 maja 2012 r. do 04 grudnia 2012 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 22 listopada 2013 r. na podstawie art. 420 § 2 k.p.k. zmieniono zaliczenie w punkcie 3. sentencji wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 186/11 w ten sposób, że na poczet kary nie zaliczono skazanej okresu tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 09 maja 2012 r. do 04 czerwca 2012 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r. na podstawie art. 50 ust 1 w zw. z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 119 § 1 k.w. stwierdzono, iż czyn przypisany skazanej w punkcie IV. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 186/11 stanowi wykroczenie z art. 119 k.w. w brzmieniu obowiązującym od dnia 09 listopada 2013 r. oraz odmówiono skazanej zamiany kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 186/11;

12. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 24/11 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 08 stycznia 2014 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 września 2010 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 03 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 1135/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 lutego 2012 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 lutego 2012 r. do 11 lutego 2012 r.;

14. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 19 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 215/13 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 grudnia 2011 r. na karę 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 08 grudnia i 09 grudnia 2011 r.;

15. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 941/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 listopada 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 listopada 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od czerwca do sierpnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanej karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

16. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 62/14 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 marca 2012 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 maja do 29 maja 2012 r.;

17. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 604/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 maja 2011 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 30 maja 2011 r. do 31 maja 2011 r.

Skazana we wniosku z dnia 15 grudnia 2014 r. (k.2-3v) wniosła o wydanie wyroku łącznego uwzględniającego skazania widniejące na karcie karnej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. We wniosku z dnia 31 sierpnia 2015 r. (k.181-182) wniosła o wydanie wyroku przy zastosowaniu jak najszerzej zasady absorpcji.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego wynika, że B. W. jest panną, ma jedno dziecko wobec którego ma ograniczone prawa rodzicielskie, jest uzależniona od narkotyków, wielokrotnie bezskutecznie podejmowała leczenie. Zachowanie skazanej w początkowym okresie odbywania kary było oceniane jako zmienne, dotychczas była kilkadziesiąt razy nagradzana nagrodą regulaminową, jak również wielokrotnie karana dyscyplinarnie. Aktualnie zachowanie B. W. w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako pozytywne, nie sprawiła ona problemów natury wychowawczej, jej zachowanie i postawa nie budzą zastrzeżeń. Skazana wobec przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, przestrzega obowiązujących przepisów, w celi mieszkalnej funkcjonuje właściwie. B. W. od 16 kwietnia 2015 r. była odpłatnie zatrudniona na terenie jednostki penitencjarnej w magazynie depozytowym z powierzonych obowiązków wywiązywała się w sposób właściwy, w miejscu pracy postrzegana była jako osoba sumienna, obowiązkowa i zaangażowana w pracę, zadania powierzone przez przełożonych wykonywała w sposób rzetelny i bez zarzutów. Skazana od 02 listopada 2015 r. została przeniesiona do zatrudnienia w pralni na terenie jednostki penitencjarnej. B. W. aktywnie i z własnej inicjatywy uczestniczyła w licznych programach readaptacji społecznej. Wobec skazanej orzeczony jest terapeutyczny system wykonywania kary pozbawienia wolności. B. W. jest uzależniona od środków odurzających, wyraziła zgodę na odbycie terapii w związku ze swoim uzależnieniem. Skazana deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Wobec skazanej nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie podejmowała ona zachowań autoagresywnych, nie jest ona uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosków skazanej (k. 2-3, k. 181-182), opinii o skazanej (k. 126-127, k. 255-256), danych o karalności (k. 238-242), danych z CZSW (k. 243-252), opinii o stanie zdrowia skazanej (k. 259), opinii poradni dotyczącej K. W. i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

W związku ze zmianą z dniem 01 lipca 2015 r. przepisów dotyczących instytucji wyroku łącznego Sąd dokonał w pierwszej kolejności ustaleń w zakresie zastosowania ustawy właściwej. Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w

życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 01 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 r. B. W. nie została prawomocnie skazana, zatem brak jest podstaw do zastosowania wobec skazanej przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze powyższe Sąd zastosował wobec skazanej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Nadmienić należy, że skoro do skazanej mają zastosowanie przepisy prawa materialnego dotyczące łączenia kar w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r., zatem należało również zastosować do skazanej art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Po przeanalizowaniu danych o karalności skazanej, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 r. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec B. W. został wydany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w dniu 21 stycznia 2003 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1062/02. Jednakże przed datą wydania tego wyroku skazana nie popełniła żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałaby skazana prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Drugim chronologicznie prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. W. był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3180/06 i to ten wyrok wyznacza pierwszy realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 25 lutego 2010 r. skazana dopuściła się popełniania:

- w dniu 30 sierpnia 2007 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 27/10;
- w dniu 03 grudnia 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1100/09;
- w dniu 25 listopada 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 1664/10;
- w dniu 07 maja 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt X K 176/10;
- w dniu 24 kwietnia 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 951/10;

- w dniu 05 listopada 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w dniu 05 listopada 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w okresie od czerwca do sierpnia 2009 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 941/12.

Należy wskazać, że w sprawach o sygn. akt **XK 27/10, IVK 1100/09, XK 1664/10, XK 176/10** oraz **XK 951/10** orzeczono wobec skazanej kary podlegające łączeniu, tj. kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności. Przy czym wyrokami w sprawach o sygn. akt X K 27/10, X K 1664/10 orzeczono wobec skazanej kary pozbawienia wolności z warunkowym, zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone, wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1100/09 orzeczono wobec skazanej karę ograniczenia wolności, natomiast wyrokami w sprawach o sygn. akt X K 176/10 oraz X K 951/10 orzeczono wobec skazanej bezwzględne kary pozbawienia wolności. Z uwagi na powyższe Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczone ww. wyrokami z uwagi na spełnienie przesłanek zawartych w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Nadto w sprawach o sygn. akt **IVK 3180/06, XK 27/10, XK 1664/10** oraz **XK 951/10** orzeczono wobec skazanej kary tego samego rodzaju tj. kary grzywny a zatem spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązujący, przed dniem 01 lipca 2015 r. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec powyższego Sąd objął wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczone ww. wyrokami.

Należy również wskazać, że Sąd w tym miejscu rozważał również możliwość objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3180/06 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 941/12. Jednakże Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych ww. wyrokami, gdyż jak już wskazano powyżej w sprawach o sygn. akt X K 27/10, X K 1664/10 orzeczono wobec skazanej kary pozbawienia wolności z warunkowy, zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone, wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1100/09 orzeczono wobec skazanej karę ograniczenia wolności, wyrokami w sprawach o sygn. akt X K 176/10 oraz X K 951/10 orzeczono wobec skazanej bezwzględne kary pozbawienia wolności. Natomiast wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 3180/06 oraz IV K 941/12 orzeczono wobec skazanej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie nie zostało zarządzone. Zdaniem Sądu nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do ww. wyroków, gdyż art. 89 § 1a k.k. stanowiący, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem Sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, wszedł w życie po dokonaniu przez skazaną przestępstw, za które została skazana wyżej opisanymi wyrokami. W związku z powyższym przepis ten nie może zostać zastosowany wobec skazanej z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Zastosowanie bowiem art. 89 § 1a k.k. pogarszałoby sytuację skazanej wpływając na orzeczenie wobec niej kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wyższym wymiarze niż dotychczas. Natomiast zastosowanie art. 89 § 1 k.k., który umożliwia w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie jest zasadne w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak przesłanek wymienionych w art. 69 § 1 i 2 k.k., których zaistnienie jest konieczne do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skazana jak wynika z analizy danych o karalności była siedemnaście razy karana za popełnienie dwudziestu trzech przestępstw, wykazuje lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego popełniając kolejne przestępstwa o wysokiej szkodliwości społecznej, wymierzone w istotne dobra chronione prawem, tj. mienie, własność. Przy tym czyny za które została skazana wyczerpały znamiona tego samego przepisu, tj. art. 278 § 1 k.k., nadto skazana wielokrotnie dopuściła się popełnienia przestępstw w warunkach powrotu do przestępstwa, co zdaniem Sądu świadczy o znacznej demoralizacji skazanej. Powyższe wskazuje, że brak jest warunków wskazanych w dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. umożliwiających zastosowanie zasady absorpcji i warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej. W ocenie Sądu

orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia celów kary wobec skazanej, w szczególności jej celu prewencyjnego. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków co do objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3180/06 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 941/12 i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych ww. wyrokami.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia i ograniczania wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 27/10, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1100/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 1664/10, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt X K 176/10, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 951/10. Sąd objął również wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3180/06, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 23 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 27/10, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt X K 1664/10, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 951/10. Sąd wobec braku przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego, umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 3180/06 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 941/12.

Kolejnym chronologicznie prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. W. był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt V K 832/11 i to ten wyrok wyznacza kolejny realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 17 kwietnia 2012 r. skazana dopuściła się popełniania:

- w dniu 22 stycznia 2012 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 21 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 841/12;
- w dniu 29 czerwca 2010 r. czterech czynów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za które została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. III K 186/11;
- w dniu 10 września 2010 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 24/11;
- w dniu 10 lutego 2012 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 03 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 1135/12;
- w dniu 08 grudnia 2011 r. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 19 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 215/13;
- w dniu 28 marca 2012 r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 62/14;
- w dniu 30 maja 2011 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 604/11.

Należy wskazać, że w sprawach o sygn. akt **V K 832/11, III K 841/12, III K 186/11, IV K 24/11, X K 1135/12, II K 215/13, VIII K 62/14** oraz **IV K 604/11** orzeczono wobec skazanej kary podlegające łączeniu, tj. kary pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności. Przy czym wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 832/11 orzeczono wobec skazanej karę ograniczenia wolności, natomiast wyrokami w sprawach o sygn. akt III K 841/12, III K 186/11, IV K 24/11, X K 1135/12, II K 215/13, VIII K 62/14 oraz IV K 604/11 orzeczono wobec skazanej bezwzględne kary pozbawienia wolności. Z uwagi na powyższe Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności orzeczone ww. wyrokami z uwagi na spełnienie przesłanek zawartych w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Ostatnim prawomocnym wyrokiem skazujący wydanym wobec B. W. był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt X K 653/12. Przy czym przed datą wydania tego wyroku skazana nie popełniła żadnego czynu zabronionego, za który zostałaby skazana prawomocnym wyrokiem skazującym, poza już omówionymi. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Wobec skazanej B. W. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. Sąd był uprawniony do orzeczenia kar łącznych zamiast kar jednostkowych orzeczonych:

- wyrokami 3., 4., 5., 6. oraz 10. w granicach od 2 lat (najsurowsza kara jednostkowa) do 4 lat 7 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 4 (czterech) lat 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokami 2., 3., 5. oraz 10. w granicach od 100 (stu) stawek dziennych grzywny (najsurowsza kara jednostkowa) do 320 (trzystu dwudziestu) stawek dziennych grzywny (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 270 (dwustu siedemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

- wyrokami 7., 8., 11., 12., 13., 14., 16. oraz 17. w granicach od 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa) do 6 lat 1 miesiąca pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 5 (lat) 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kar łącznych w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc się do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. wyroku należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które B. W. została skazana wyrokami w sprawach o sygn. akt X K 27/10, IV K 1100/09, X K 1664/10, X K 176/10 oraz X K 951/10 zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Należy wskazać, że ww. wyrokami B. W. została skazana za popełnienie przestępstw z art. 278 § 1 k.k. Przy czym skazana dwukrotnie dopuściła się popełnienia przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 30 sierpnia 2007 r. a 03 grudnia 2009 r. Mając na uwadze powyższe, w tym łączność przedmiotową i podmiotową oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji. Powyższe skutkowało orzeczeniem wobec skazanej kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o zasadę asperacji.

Odnosząc się do kary łącznej grzywny orzeczonej w punkcie III. wyroku należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które B. W. została skazana wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 3180/06, X K 27/10, X K 1664/10 oraz X K 951/10 zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Należy wskazać, że ww. wyrokami B. W. została skazana za popełnienie przestępstw z art. 278 § 1 k.k. Nadto wyrokiem w sprawie o sygn. akt X K 1664/10 została skazana za popełnienie przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 05 października 2005 r. a 25 listopada 2009 r. Mając na uwadze powyższe, w tym łączność przedmiotową i podmiotową oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji. Powyższe skutkowało orzeczeniem wobec skazanej kary łącznej grzywny w oparciu o zasadę asperacji.

Nadto odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie V. wyroku należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które B. W. została skazana w sprawach o sygn. akt V K 832/11, III K 841/12, III K 186/11, IV K 24/11, X K 1135/12, II K 215/13, VIII K 62/14 oraz IV K 604/11 również zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa albowiem ww. wyrokami B. W. została skazana za popełnienie czynów z art. 278 § 1 k.k. Przy czym skazana dziewięciokrotnie dopuściła się przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 29 czerwca 2010 r. a 28 marca 2012 r. Mając na uwadze powyższe, a w szczególności fakt, że pomiędzy czynami, za które B. W. została skazana ww. wyrokami nie zachodzi bliskość czasowa brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji. Nie mniej jednak mając na uwadze, że pomiędzy ww. czynami zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa w ocenie Sądu należało orzec wobec skazanej karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji.

Sąd przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny orzeczonych w punktach I., III. oraz V. miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że B. W. była do chwili obecnej siedemnaście razy karana za popełnienie dwudziestu trzech przestępstw, przy czym czyny te stanowiły przestępstwa podobne. Należy podkreślić, że skazana dwadzieścia trzy razy dopuściła się popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k., nadto wielokrotnie dopuściła się przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa, co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanej. Skazana czyny te popełniła na przestrzeni znacznego okresu czasu między 21 lipca 2000 r. a 27 kwietnia 2012 r. Należy również wskazać, że skazana nie skorzystała z szans jakie dały jej sądy orzekające w sprawach o sygn. akt VIII K 1062/02, X K 27/10 oraz X K 1664/10, które zastosowały wobec skazanej środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanej wskazuje na jej lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania B. W. nie miały w jej życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie i własność. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsze kary jednostkowe wymierzone skazanej pochłaniające inne kary stanowiłyby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłyby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kar łącznych pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny orzeczonych w punktach I., III. oraz V. wyroku oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanej, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Ustalając wymiar kary łącznej grzywny orzeczonej wobec skazanej B. W. w punkcie III. wyroku Sąd określił najniższą przewidzianą ustawą wysokość stawki dziennej grzywny wobec tego, że skazana obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, jak wynika z aktualnej opinii o skazanej koniec odbywania kar przypada na dzień 04 lipca 2023 r., zatem zasadne jest przyjęcie, że skazana nie byłaby w stanie uiścić kar grzywny w wyższym wymiarze stawki dziennej.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanej w areszcie śledczym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanej w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało jako zmienne, dotychczas była kilkadziesiąt razy nagradzana nagrodą regulaminową, jak również wielokrotnie karana dyscyplinarnie, aktualnie zachowanie B. W. w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako pozytywne, nie sprawia ona problemów natury wychowawczej, jej zachowanie i postawa nie budzą zastrzeżeń, skazana wobec przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem. Wprawdzie skazana jest zatrudniona na terenie jednostki penitencjarnej, deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, nie stosowano wobec niej środków przymusu bezpośredniego, nie podejmowała ona zachowań autoagresywnych, nie jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej, jednakże w ocenie Sądu jej zachowanie nie jest wyróżniające się. Ponadto co wskazano wyżej mechanizmy kontroli zachowania nie funkcjonują u skazanej w warunkach wolnościowych, co znajduje potwierdzenie w danych o karalności skazanej. Nadto podniesione w opiniach Dyrektora Aresztu Śledczego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanej, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kar łącznych.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczone wobec skazanej kary łączne pozbawienia wolności i kara łączna grzywny zrealizują zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanej w przedmiotowym wyroku kar łącznych zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar oraz uiszczoną karę grzywny w następujący sposób:

- na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I. zaliczył skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt X K 27/10 w dniach 30 sierpnia 2007 r. i 31 sierpnia 2007 r., ze sprawy o sygn. akt IV K 1100/09 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 03 grudnia 2009 r. do 04 grudnia 2009 r. oraz okres odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 90 (dziewięćdziesięciu) dni wykonywanej w dniach od 09 maja 2012 r. do 31 stycznia 2013 r., w sprawie o sygn. akt X K 1664/10 w dniach 25 listopada 2009 r., 26 listopada 2009 r., od 25 lutego 2013 r. do 23 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. akt X K 176/10 w dniach 07 maja 2009 r., od 03 października 2010 r. do 07 października 2010 r., 08 maja 2011 r., od 09 maja 2012 r. do 03 listopada 2012 r., w sprawie o sygn. akt X K 951/10 w dniach od 24 września 2009 r. do 25 września 2009 r.;
- na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie III. zaliczył skazanej ze sprawy o sygn. akt 3180/06 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 05 października 2005 r. do 06 października 2005 r., ze sprawy o sygn. akt X K 1664/10 karę grzywny uiszczoną w wysokości 102,14 (stu dwóch złotych czternastu groszy) złotych, co odpowiada 11 (jedenastu) stawkom dziennym oraz ze sprawy o sygn. akt X K 951/10 karę grzywny uiszczoną wysokości 700 (siedmiuset) złotych, co odpowiada 70 (siedemdziesięciu) stawkom dziennym;
- na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie V. zaliczył skazanej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt V K 832/11 w dniu 19 sierpnia 2011 r., w sprawie o sygn. akt III K 841/12 w dniach 22 stycznia 2012 r., 23 stycznia 2012 r., od 23 lutego 2015 r. do 18 grudnia 2015 r., w sprawie o sygn. akt III K 186/11 w dniach od 29 maja 2010 r. do 30 maja 2010 r., w sprawie o sygn. akt X K 1135/12 w dniach od 10 lutego 2012 r. do 11

lutego 2012 r., w sprawie o sygn. akt II K 215/13 w dniach 08 grudnia 2011 r., 09 grudnia 2011 r., w sprawie o sygn. akt VIII K 62/14 w dniach 28 marca 2012 r., 29 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt IV K 604/11 w dniach od 30 maja 2011 r. do 31 maja 2011 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd zwolnił skazaną od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanej zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazana odbywa karę pozbawienia wolności nie mającą możliwości ich uiszczenia.